

РЕШЕНИЕ

№ 37743

гр. София, 14.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Биляна Икономова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **6571** по описа за **2025** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на С. С. М., ЕГН [ЕГН], чрез адв. П. Бозов, срещу Решение № 1221 от 31.03.2025 г. постановено по НАХД № 20241110216919/2024 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 121-ви състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № (НП) 24-4332-007108/03.04.2024 г., издадено от Началник сектор в СДВР, Отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което на С. С. М. са наложени административни наказания: глоба в размер на 3000.00 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца за нарушение на чл. 104Б, т. 2 от ЗДвП.; глоба в размер на 20.00 лева за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се навеждат оплаквания за неправилност на решението на СРС, като постановено в нарушение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Касаторът счита, че съдът не е обсъдил всички наведени пред него възражения, като същевременно е извършил неправилна преценка на наличните по делото доказателства. По същество намира за недоказано извършването на санкционираното от АНО нарушение, като излага подробни доводи в тази насока. От настоящата инстанция се иска да отмени решението на СРС и да се произнесе по съществото на спора, като отмени наказателното постановление.

В открито съдебно заседание, касаторът, редовно призован не се явява, представлява се от адв. Бозов, който поддържа жалбата по изложените в нея съображения и моли за отмяна на

обжалваното решение. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по касационната жалба - Началник сектор в СДВР, Отдел „Пътна полиция“ СДВР, редовно призван, не е изразил становище по жалбата и не се представлява в съдебно заседание.

Участващият в производството прокурор П. от СГП счита, че подадената касационна жалба е основателна, поради което следва да бъде отменено решението на СРС.

Административен съд - София-град, I касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

От събраните по преписката документи, преценени в тяхната съвкупност и взаимовръзка, е установена следната фактическа обстановка: ОПП-СДВР се е самосезирала след преглед на видеоклип, качен в социалната мрежа Facebook група „Лудостта по пътищата на България. Н. я спрем заедно“ от потребител – Д. Д. С.. Последният предоставил на контролните органи запис от видеорегистратор, монтиран в автомобил, дал писмени сведения, била изготвена докладна записка.

В тази връзка е издаден на касатора АУАН № GA1198275/26.03.2024 г. за това, че на 20.03.2024 г. около 16:40 часа, в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], управлява л.а. БМВ 320 Д с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на фирма "КМ ИНТЕРАУТО" ЕООД и на автобусна спирка ПК Д. на МГТ, извършва маневра обратен завой при наличие на пътна маркировка "М2" (двойна непрекъсната линия), като преднамерено извежда МПС извън контрол чрез презавиване и форсиране на двигателя довеждайки го до загуба на сцепление на гумите с пътя, като с това си действие, водачът създава опасност за останалите участници в движението и пътната инфраструктура.

Установено е, че лекият автомобил БМВ 320 Д с рег. [рег.номер на МПС] е собственост на фирма "КМ ИНТЕРАУТО" ЕООД, занимаваща се продажба и отдаване под наем на автомобили. Управителят на дружеството в сведение заявил, че предоставил автомобила именно на С. С. М. още на дата 07.03.2024 г., като дал на контролните органи ксерокопия на лична карта и СУМПС на касатора.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено атакувананото наказателно постановление, с което на С. С. М. са наложени административни наказания: глоба в размер на 3000.00 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца за нарушение на чл. 104Б, т. 2 от ЗДвП.; глоба в размер на 20.00 лева за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка е установена от СРС от събраните по делото гласни и писмени доказателства, както и от изслушаното по делото заключение назначената СТЕ на запис от видеорегистратор, изпълнена от вещото лице Н. К..

Софийски районен съд е потвърдил обжалваното наказателно постановление по съображения за неговата процесуална и материална законосъобразност. Въззивният съд е приел, че съставеният АУАН и НП са издадени от компетентни лица и че сроковете по чл. 34, ал. 1 и 3 и по чл. 52, ал. 1 от ЗАНН са спазени. В мотивите към решението са изложени подробни съображения относно липсата на допуснати съществени процесуални нарушения, които да съставляват основание за отмяна на наказателното постановление, както и относно съставомерността на вмененото на касатора деяние. СРС е приел за доказано по безспорен и несъмнен начин както от обективна, така и от субективна страна, че касаторът е извършил нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП. и чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

Решението на Софийски районен съд е валидно, допустимо и правилно.

Не се споделят доводите на касатора, че възприетата от СРС фактическа обстановка по своето естество е описание на действията на полицейските служители, обективирани в АУАН и в НП. СРС е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. В хода на съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила. От страна на районния съд е проведено съдебно следствие, в хода на което е извършено пълно изследване на всички факти и обстоятелства, които са от значение за правилното изясняване на случая.

Изложената фактическа обстановка по отношение на вменените нарушения е установена по безспорен и категоричен начин както от приобщените писмени доказателства, така и са кредитирани показанията на разпитания в хода на съдебното следствие свидетел-очевидец на деянието. Свидетелят има ясен спомен за случая и подробно е описал всички обстоятелства във връзка с извършеното нарушение, като на посочената дата, час и място лично е възприел направения обратен завой на двойна непрекъсната лента и извършения дрифт от касатора с управляваното от него МПС. От дадените показания се установяват и обстоятелства за състоянието на пътната настилка и наличието на спирка, където е извършена загуба на сцепление на предните колела и превъртане на гумите на автомобила. Същите правилно са кредитирани от СРС като непротиворечиви и съответстващи на събраната по делото доказателствена съвкупност.

Настоящият състав споделя извода на въззивния съд, че административнонаказателното обвинение за извършено от С. С. М. нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП. и чл. 6, т. 1 ЗДвП. като основание за налагане на административни санкции по чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП. и чл. 185 ЗДвП е фактически, правно и доказателствено обосновано. В съдържанието на съставения АУАН и на издаденото въз основа на него НП са посочени релевантните за съставомерността на деянието факти и обстоятелства.

Правилен е извода на съда, че действията по управление на МПС от страна на касатора са несъвместими с ползването на пътя по предназначение, както и че тези действия са били целени, тенденциозни и умишлени.

В случая както в АУАН, така и в НП ясно са описани действията на санкционираното лице, възприети от наказващия орган като нарушаващи забраната по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП. и чл. 185 ЗДвП. В този смисъл е налице изискуемият се конекситет между фактическото обвинение /фактическото описание на съставомерното изпълнително деяние/ и неговата правна квалификация /от гл. т. на посочената като нарушена законова разпоредба и приложената санкционна норма/ за формиране на еднозначен правен извод по фактите и по приложението на закона и в какво точно се изразява деянието на санкционираното лице, възприето от административнонаказващия орган като съставомерно такова по чл. 175а, ал. 1 от ЗДвП. и чл. 185 ЗДвП.

В тази връзка, законосъобразен е изводът на наказващия орган, че водачът е допуснал виновно опасно шофиране, посредством умишлено поднасяне на автомобила, което не представлява използване на път за обществено ползване в съответствие с основната цел на пътищата – за превоз на хора и товари. Подобно поведение застрашава живота и здравето на останалите участници в движението, като настоящото е извършено при множество участници в движението на пътя-превозни средства и пешеходци, поради което се характеризира с много висока степен на обществена опасност. Нарушението не представлява маловажен случай.

В обобщение на изложеното, касационната инстанция счита, че от събраните по делото писмени и гласни доказателства по безспорен и категоричен начин се установява виновното извършване на нарушението, вменено на касатора с НП, което е било правилно квалифицирано от

актосъставителя и от наказващия орган. Решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при съблюдаване на съдопроизводствените правила, поради което не са налице сочените в касационната жалба основания за отмяната му. Въз основа на изложеното касационната жалба се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена, а обжалваното решение, като законосъобразно и правилно, следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноси, но след като такива не са поискани своевременно, съдът не дължи присъждането им.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1221 от 31.03.2025 г. постановено по НАХД № 20241110216919/2024 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 121-ви състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.